

mig i, at der bør de Paagjældende optages paa Valgliſten, og der bør det henſtilles til Kommunalbeſtyrelſen eller Valgerne ſelv, hvor vidt der maatte fremkomme Indſigelſer, ſaaledes at Spørgsmaalet kunde paaſjendes ved Domſtolene, om de havde Valget eller ikke. Jeg havde ventet, at den ærede Rigsdagsmand vilde have godkjendt denne Fremgangsmaade; men naar det ſkal fremſtilles, ſom om det er for at haandhave Valgloven, at man ſtiller ſig ſaaledes, ſkal jeg gjøre den ærede Rigsdagsmand opmærkſom paa, at det ſer noget miſtænkeligt ud, naar man kun fremhæver 7 Perſoner, ſom have ſaaet Fattigunderſtøttelſe, fordi de høre til Ens Modſtandere, medens man ikke har opſøgt en Eneſte af dem, ſom høre til Ens Venner, og i en Kommune, ſom har over 1,200 Valgere, er det ikke Meget, at 7 kunne være opførte, ſom have nydt Fattigunderſtøttelſe.

Ville: I den ſidſte Bemærkning, ſom fremkom fra den ærede Aler, er jeg ikke ganſke enig. Jeg tror ikke, det er rigtigt, at en Kommunalbeſtyrelſe ſaa at ſige kan prøve ſig frem ved at ſætte paa Valgliſterne Folk, der have ſaaet Fattigunderſtøttelſe, for at ſe, om de øvrige Valgere ville modtage dem eller ikke. Efter min Opfattelſe ſkal vedkommende kommunale Raad, ſom affatter Liſterne, af diſſe ubelade dem, der have ſaaet Fattigunderſtøttelſe. Det forekommer mig imidlertid, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) var noget ſtræng og afſeende i ſin Dom over dem, der havde med Valgliſternes Udfærdigelſe at gjøre, og ſiden Spørgsmaalet ikke er blevet liggende, uagtet den Opfordring, den ærede Ordſpører (Suel) rettede til os, tror jeg ikke, det vil være henſigtsmæſſigt at lade Sagen gaa til Ende uden at have fremſat nogen Indſigelſe mod, hvad der blev gjort gjældende af det ærede Medlem. Han forudſatte ikke blot, at der kunde være Mulighed for, at Valgliſterne vare behandlede ſaa ſkjødſløft og uefterrettelig, at man nødvendig maatte ſkrive ind. En ſaadan Forudſætning om Muligheden gjælder jo for Neſten ingenlunde alene Valget i Fredericia, den vil i ſin fulde Udſtrækning ſikkert ogſaa finde Anvendelſe paa ſamtlige Valgfredſe, og jeg tvivler ſaare meget om, at et eneſte af alle de godkjendte Valg vilde ſtaa ſin Prøve, hvis man vilde anfille en Underpøgelſe, om der ikke paa Valgliſten for de enkelte Kommuner maatte findes optaget Perſoner, ſom have nydt Fattigunderſtøttelſe eller af andre Grunde ikke vare valgberettigede. Vi have jo for Neſten ikke at gjøre med tænkte Muligheder; det har jo i alt Fald i tidligere Tider været en Tradition, at man ved ſlige Leiligheder ſom Prøveſte af Valgbreve ikke havde Andet at holde ſig til end det, hvorm der forelaa Klage. Der har været dem, der mente, at man endog ikke ſkulde holde ſig til Andet end det, hvorm der foreligger ſikre og

konſtaterede Oplyſninger, men det Yverſte, hvortil man hidtil er gaaet, er dog det at holde ſig til de Punkter, hvorm der var Klage, og vil man ſørt indlade ſig paa at tænke ſig Mulighedernes ubegrændſede Verden, vare vi viſſelig inde paa et Omraade, hvor vi ſkulde have ondt ved at holde Styr paa os ſelv. Men, ſiger det ærede Medlem, det maa dog være klart, at den Kommunalbeſtyrelſe, ſom har affattet Liſten for Fredericia, maa have „forſet ſig mod Valgloven“. Det tror jeg ikke paa nogen Maade kan ſiges at være godtgjort. Om de Valgere, ſom, da Valgliſterne for Aarene 1878—79 udfærdigedes, havde ſaaet Fattigunderſtøttelſe, og derfor ikke burde have været Valgere, forudſatte det ærede Medlem uden videre, at de havde ſaaet Fattigunderſtøttelſe i Aaret fra Februar 1877 til Februar 1878. (Berg: Det er beviſt). Det maa være det ærede Medlems Forudſætning, thi ellers briſter hele hans Beviſførelſe. (Berg: Det er beviſt). Det ſkal jeg tillade mig at komme til, hvis det ærede Medlem vil give mig en lille Smule No. Der er nemlig en Forſkrift, ſom findes i Valgloven, og ſom gaar ud paa, at der hvert Aar ved Udarbejdſen af de nye Valgliſter ſkal lægges til Grund Valgliſterne for det foregaaende Aar. Nu er det Noget, hvorm der Intet er fremkommet fra Udvalget og ſaa vidt jeg erindrer, heller ikke ſtaaer Noget i Klagen, at de paagjældende Valgere have ſaaet deres Fattigunderſtøttelſe netop i det Aar, der gik forud for de ſidſte Valgliſter. Saa vidt jeg har forſtaet Klagen, gaar den kun ud paa, at nogle af diſſe Mænd overhovedet have modtaget urefunderet Fattigunderſtøttelſe, men om Tidspunktet, naar den er bleven givet, findes Intet ſagt. Det kan meget gerne være 2, 3, ja 5, 10 Aar tilbage i Tiden. Den Kommunalbeſtyrelſe, der har udfærdiget Valgliſten, kan virkelig meget godt være bona fide, være uvidende om, at en ſaadan Fattigunderſtøttelſe exiſterer, og det ſaa meget mere ſom det paa ingen Maade behøver at være en Fattigunderſtøttelſe, der er bleven ydet eller modtaget i Fredericia Kommune, men det kan ogſaa være en ſom er ydet og modtaget paa et ganſke andet Sted. Det er derfor ingenlunde givet, at vedkommende Kommunalbeſtyrelſe har gjort ſig ſkyldig i nogen „Forſeelſe“, allermindſt i en Forſeelſe, for hvilken den kunde drages til Anſvar efter Lovgivning. Imidlertid er dette endnu ikke for mig det Væſentlige; det Væſentlige bliver altid Spørgsmaalet om, hvorledes vi ville ſtille os til de endelige udfærdigede, til Efterſyn fremlagte og dernæſt endelig berigtigede Valgliſter. Der maa ogſaa jeg ſlutte mig til den Anſkuelſe, at hvis vi vilde forlade det Princip, ſom nu gjenem en lang Mærætte har været hævdet her i Folkethinget, nemlig at Valgliſterne maa anerkjendes ſom det gyldige Grundlag for Valgene, naar der ikke er oplyſt en ligefrem Svig, Uvederhæftighed, For-